

ЦѢНА НА ВѢСТНИКА-ТЪ:

3 1/2 двадесетаци (бѣли меджицѣта) прѣдплатени за вѣкъдѣ.

Писма и дописки ще ся отправятъ, освободени отъ разности, до Редакціята на Българскѣ-тъ Пчела.

Стоимость-та на вѣстникъ-тъ ще ся вписа у Г. Ст. Георгиева, Кассиеринъ.

Единъ листъ 1/2 Цванецъ.

Редакторъ и поръчителъ: ИСПАСЪ ПОПЕСКУ.

БЪЛГАРСКА ПЧЕЛА.

ВѢСТНИКЪ ПОЛИТИЧЕСКИ, ЛЮБОСЛОВЕНЪ И ТЪРГОВЕСКИ.

ИЗДАВА СЯ СЪКОИ ВТОРНИКЪ.

Ромлю-Българска Печатница на Х. Д. ВАКЛИДОВА.

ПОДПИСКА-ТА СЯ ПРИМА:

Въ Браила у Г-да Т. Нико-
монува и ...
а по други-тъ градове у
Г-да познати-тъ Настояте-
ли, кои-то отговарятъ за
вѣстника-тъ. За книжени
и общеполесни извѣстия не
ся плаща нищо.Други-тъ по 1 гр. мад-
кия-тъ редъ.

ВАЖНО ИЗВѢСТІЕ.

Спасене-то на Българи-тъ едѣне прѣматъ точки-тъ кои-то Фенерска-тъ патриаршія може да издаде ужъ за рѣше-ніе-то на черковния-тъ Въпросъ; тѣ трѣба да протесту-ватъ едногласно и съгласно да молѣтъ Ц. Правителство да ги избави за сѣкога отъ това чуждо за тѣхъ духовенство. Другояче, онзи кой-то не ся отнесе тѣй ще има тѣжка отговорностъ прѣдъ Бога, прѣдъ народа-тъ и прѣдъ съвѣсть-тъ си.

Браила, 25 Октомври 1864.

Политич. изглѣдъ.

Много-то и различни-тъ слухове кои-то ся раздавахъ за виждане-то на руския-тъ императоръ и на французския-тъ императоръ Наполеонъ III на 14 на тоя мѣсець за Ниція гдѣ-то ся намира императоръ Александъръ II, наедно съ русска-тъ императрица. Виждане-то имъ щѣло да стане на Ниція и на връщане, французския-тъ императоръ щѣло да мине прѣзъ Тулонъ и Марсилия.

Прѣди да тръгне Наполеонъ III за Ниція той прѣбѣ въ ауденція Г. де Бисмарка министръ на иностранны-тъ дѣла на Пруссія, кой-то дошѣлъ въ Парижъ. Това виждане на Г. де Бисмарка съ французския-тъ императоръ породило слухове за нѣкакви тайни намѣренія кои-то първия-тъ щѣло да занесе и Берлинъ, намѣренія, кои-то щѣли да допълнятъ виждане-то на Ниція и кои-то

щѣли да ся касажтъ за единъ двоенъ съюзъ, особито заплашителенъ за Австрія.

Италийски-ты Камари ся отворили. Изведиждъ имъ ся прѣдложила за разглѣждане конвенція-тъ отъ 15 септемъ сѣдрана съ едно изложение за при-чинни-тъ кои-то ся произвели тая конвенція. Освѣтъ това, гудили ся на разглѣждане-то на парламента-тъ и три де-пешни, двѣ-тъ писани отъ Г. Висконти Веноста, министръ на иностранны-тъ дѣла до Г. Нигра, италийски посланикъ въ Парижъ, а една отъ Г. Нигра до министъра-тъ на иностранны-тъ дѣла. Тия депешни прѣдставляватъ подъ истинно-то имъ значеніе наредби-тъ кои-то ся ста-нали между Франція и Италия, и опис-ватъ добръ положеніе-то на работи-тъ като посочватъ Италия рѣшена да ся па-зи отъ сѣкакво употребленіе на насил-ствени сръдства за да сѣбори свѣтска-тъ властъ на пана-тъ, какъ то и да дър-жи права та си върху Римъ, въ името на начало-то за единство-то на полу-строва-тъ.

На разглѣждане-то на Камари-тъ ся прѣдложило още единъ проектъ за за-конъ относително за прѣвѣстваніе-то на столица-тъ отъ Туринъ во Флоренція. Само заключение-то на тоя документъ спомянува направо за римския-тъ въпросъ. Министъство-то свѣтъва Камари-тъ да разглѣжда тоя проектъ съ достолѣ-ніе и съ мъдростъ, за да ся убѣди, ка-ква то, още повече образованія-тъ свѣтъвъ „за наша-тъ непоколебима рѣшител-ностъ да допълнимъ единство то си, да придобиемъ цѣла тѣ си независимостъ и да пазимъ неповредена свобода-тъ си.“

Важность-тъ на закона-тъ за прѣна-сѣніе-то на столица-тъ ся припознала безъ противности. Съобщеніе-то на ра-зши тѣ тия документи ся посрѣщало о-тъ парламента-тъ съ мълчаніе, безъ ни-каквъ знакъ за одобреніе или за не-одобреніе. Отъ това вѣрватъ че важни-

тъ въпроси кои-то му ся прѣдложатъ за разглѣждане, ще ся испытватъ со зрѣ-лость и ще ся рѣшатъ подъ вдѣхнове-ніе-то на патриотизма-тъ.

Віенски-тъ вѣстници даватъ надѣжда за скорошно-то подписване на тракта-тъ за миръ между Данія и двѣ-тъ го-лѣми германски сили. Споредъ тѣхнихъ-тъ увѣренія, тоя трактатъ трѣба да ся е-же подписалъ. Тоя трактатъ, кой-то щѣ-лъ да сѣдържава 24 членове щѣло да-бѣде строго-то изпълненіе на прѣдвѣ-рителни-тъ точки. Споредъ свѣденія-та на единъ французски вѣстникъ нова-тъ граница на Данія слезала отъ рѣка-тъ Кенингса до Ведстедъ като минавала на-югъ отъ Рибъ. Тя оставя на Данія по-сѣдния тѣ тая областъ, какъ-то и мал-кия-тъ островъ Маное въ Сѣверно-то море. На истокъ, линия-тъ на граница-тъ тръгва отъ Венструнъ по рѣка Ке-нингса, минува малко на сѣверъ отъ Хри-стіансфелдъ и ся свършва въ малко-то пристанище Хелсминде. Тѣй стара-тъ граница кой-то отдѣляше Ютландія отъ Шлесвигъ ся е приправила за полза на Данія, какъ-то бѣше станало обѣщаніе-то въ прѣдварителни-тъ точки на миръ-тъ; на западъ провлака-тъ Рибъ оста-налъ на Данци-тъ; на Истокъ, тѣ при-добили Колдангско-то пристанище. Каз-ватъ че единъ членъ отъ трактата-тъ искалъ глоба за търговски-тъ кораби кои-то Данци-тъ уловили во врѣме-то на боя-тъ.

Говорило ся много въ Берлинъ за сви-кване-то на Камари-тъ. Казватъ че от-варіаніе-то имъ щѣло да стане къмъ пър-ва-тъ половина на декември и не щѣ-ло да ся продължи по пататъкъ отъ ян-уарія, освѣтъ нѣкои случки кои-то бы-ся появили да продължатъ неопрѣдѣ-ло положение-то. Нѣ отъ сега увѣря-ватъ че въ либерална-тъ партія ся по-явили разногласія въ мнѣнія-та, относи-телно за положеніе-то кое-то трѣба да-ся държи ако Камари-тъ ся отворѣтъ.

По силна-тъ партія щѣла отъ първо да откаже сѣкакво разглѣждане върху буд-жета-тъ, до кога-то правителство-то не-даде залогъ за подчиненіе-то си на кон-ституціални-тъ начала.

Благородни-тъ въ княжество Лауен-бургъ направили една манифестация за полза на присѣдиненіе-то на това кня-жество съ Пруссія. Това произзело въ-сичка Германия страхове и протестации. Сѣверна тѣ Газета, министърски прус-ски листъ, глѣда да оспокои духове-тъ като прѣдставя тая манифестация като едно евоелюционно движеніе отъ повѣреніе и състраданіе за кое-то Пруссія била признателна, въ кое-то не може да на-сърдчи, защото права-та на Австрія върху това княжество ся толко свяги-колко-то нейни-тъ.

Други по нови свѣщенія искатъ да ка-жатъ че Лауенбургски-тъ благородни не-искали присѣдиненіе то на княжество-то въ независимостъ-тъ му, съ уважаніе-то на политическо-то му днешно устройство подъ покровителство-то на Пруссія.

Криза-тъ на австрийско-то министър-ство начнала да зима единъ край. Из-вѣстятъ че Г. де Рекбергъ щѣло рѣ-шително да остави министърство-то на-иностранны-тъ дѣла и щѣло да има за-наслѣдникъ конта Менсдорфа-Пуили, у-правитель на Галиція.

Кога-то въ Цариградъ нашѣтъ Бъл-гари ся вдаватъ на радостъ и на въс-хищеніе по причина на връщаніе-то на владыци-тъ отъ заточеніе, кога-то тая радостъ и това въсхищеніе ся съобща-ватъ и въ области-тъ, фенерска-тъ па-триаршія, кой-то знае отъ сичко да ся ползува, не върши нищо друго освѣтъ свои-тъ си работици. Тя пиша и дѣй-ствува кога-то наши-тъ стоѣтъ и глѣ-датъ; тя ся впуска въ дѣйствителностъ-тъ кога-то нѣй глѣдами въшности-тъ.

Едно писмо, кое-то прѣйхми отъ Ца-риградъ, ни извѣстятъ че, на 12 теку-

ПОДЛИСТИКЪ

НА

„Българска-тъ Пчела“

Накратко

За състояніе-то на Български-тъ училища. (1)

отъ

Р. И. Блѣскова.

Н. П. Иларіонъ пише Неофиту: „Прѣ-дѣ да ся сумясате вие за Бл. Грамма-тикъ, осемъ год. по-напрѣдъ, като ся намѣрихъ, спорѣтъ нѣкои злочесни слу-чкы земенъ въ Свищовъ, пригласихъ три-ма учени мъжи *), изгнѣдени въ Сла-вино-Българския, языкъ и ги поканихъ да нарѣдагъ Българскѣ първа Грамма-

тикъ, кой-то да напечататъ съ мое из-дивеніе, колко-то можатъ по-правилно, свѣтъ само какъ избира за Габрово учи-теля отца Неофита; братъ Мустаковъ и бакалогу пишатъ: „Отецъ Неофитъ въ-уверите; и ако не бѣше ся случило про-тивъ мене нечаяно гоненіе, то не са-мо языкъ-тъ, нѣ и сичкы науки въ Българіи бѣхъ направили доволенъ у-спѣхъ.—За мое нещастіе намѣстникъ-тъ ми не ся грижеше и не само че не по-мисли за едно такова прѣдприятіе, нѣ изяснава ся така? „На кого другого любороденъ а не вие о прилично да-ся посвети настоящій опытъ на Слави-но Българска-та Грамматика, кой-то се-га първъ пѣтъ на свѣтъ се показува и съ ваше-то настояніе и побужденіе, се сочини какъ-то и взаимноучителни-тъ таблици? вонистину тѣй начатки на-нова, що бѣше развалилъ поговий прѣд-

за Грамматикѣ-тъ нищо не спомена, о-свѣтъ само какъ избира за Габрово учи-теля отца Неофита; братъ Мустаковъ и бакалогу пишатъ: „Отецъ Неофитъ въ-уверите; и ако не бѣше ся случило про-тивъ мене нечаяно гоненіе, то не са-мо языкъ-тъ, нѣ и сичкы науки въ Българіи бѣхъ направили доволенъ у-спѣхъ.—За мое нещастіе намѣстникъ-тъ ми не ся грижеше и не само че не по-мисли за едно такова прѣдприятіе, нѣ изяснава ся така? „На кого другого любороденъ а не вие о прилично да-ся посвети настоящій опытъ на Слави-но Българска-та Грамматика, кой-то се-га първъ пѣтъ на свѣтъ се показува и съ ваше-то настояніе и побужденіе, се сочини какъ-то и взаимноучителни-тъ таблици? вонистину тѣй начатки на-нова, що бѣше развалилъ поговий прѣд-

никому другому, и проч.

И тѣй, продължава Априловъ и Изъ-сичко горѣ, що каз хме, вижда ся ясно чин 1) Габрово най първо отъ всички-тъ градове и села въ Българіи разгоре прѣо-бразованіе-то на турско-то цѣрковно отъ падишаха Махмуда II и побърза да ся въсползува отъ него. 2) Габрово има-лъ първа мисль смѣло да начне обра-зованіе-то на Българскій народъ. 3) Га-брово първо показа съ себеси какъ е възможно да ся распространи народно-та писменность. 4) Габрово първъ пѣтъ принесе лепта тѣ си за да ся угради общо Българско училище въ ползъ за сички-тъ. 5) За общо-то добро и цѣлъ-го ся постара, чрезъ Митрополита Ила-риона, да намѣри отца Неофита и съ

ция-тъ, си чело на заптие-то едно ира-де относително за събиране-те на раз-хвърлени-тъ дългове на фенерска-тъ патриархия и 6-тъ гроша кои-то сж опрѣдѣли за сѣкоя фамилия начнали уже да се събиратъ въ столица-тъ.

Ний пѣмаи свѣдѣнія относително за тая работа отъ области-тъ, нѣ, споредъ сѣкаква вѣроитностъ, прадета-та за събиране-то на разхвърлени-тъ дългъ трѣба да сж сж проводили.

Какъ-то и да е за това, и догдѣ то научимъ какъвъ приѣзъ ще посрѣтне това прѣдприѣтие на фенерска-тъ патриархия, до гдѣ-то научимъ, да ли наши-тъ съотечественици ще въспрѣматъ да платятъ, бы было полезно и до-бро да се държатъ тѣ събудени върху това и да си свѣтватъ да отхвърлятъ такава едно нѣщо. Сѣкой вижда че фенеръ ся старе да гужда въ дѣйствиѣ мѣрка-тъ коя-то е зѣлъ и, ако цари-градско-то ни писмо не ни казва дали шестъ-тъхъ гроша са събиратъ и отъ Българи-тъ, може челоуѣкъ да е увѣренъ, че и тѣхъ ще обезпокояватъ, ма-каръ и да нѣматъ домочади-та си въ столица-тъ.

Колко-то за въ области-тъ, никой не трѣба да ся лажн че изпълненіе-то на тая мѣрка не ще да става съ упорство. Ще ся гудѣтъ за това сички-тъ възможни старанія, ще ся употребятъ сички-тъ срѣдства кои-то може измисли фенеръ. Като наши-тъ съотечественици не трѣба да ся лажатъ върху това, тѣ не трѣба още да изгубватъ отъ прѣдъ очн-тъ си че изпълненіе-то на тая мѣрка, че сполучаваніе то на тия срѣдства и на тия старанія зависи исклучи-телно отъ тѣхъ сѣщи тѣ.

Ако неприѣтеятъ ги намѣри раздѣ-лени между себеси, ако ги завари вда-дени на упорни партии и неспособни за сѣгласіе и за еднодушіе, ако сички и-зедно не гудѣтъ на страна частни-тъ си интереси и не ся сѣдинятъ за об-щия-тъ, ако тѣ не потулятъ и не уга-сѣтъ лични-тъ си страсти, цѣль-тъ на фенерска-тъ патриархия ще има сѣко-частіе за сполучаваніе. Ако, напротивъ, съотечественици-тъ ни, чрѣзъ едно до-стопохвално самоотвърженіе за общото до-бро, отхвърлятъ сѣкакви лични при-звѣнія, ако ся сѣдинятъ въ сѣгласіе и любовъ, ако ся сѣдинятъ трудове и старанія противъ зло-то намѣреніе на общия-тъ неприѣтецъ, фенерска-тъ патриархия ще намѣри у тѣхъ твърдина у-коя-то много врѣме ще удра безъ да може да направи ниго най малка-тъ по-вреда.

Въ това, ще ни посочятъ негли цар-ски-тъ прадета съ кои-то сж е свабди-ла фенерска-тъ патриархия и ще ни ка-жатъ че е невъзможно да ся противо-стон на тѣхъ. Прѣдъ добра-тъ воля, прѣдъ благоразумно-то пипаніе, прѣдъ сѣрдчено-то дѣйствуваніе, нищо нѣма не-възможно. Народа-тъ ни, въ трудни об-стоятелства и въ мѣчни врѣмена, е и-малъ, има и трѣба да има сѣкога най-дълбоко то уваженіе и най смиренна-тъ почестъ къмъ сѣкоя царека заповѣдъ, къ-мъ сѣко кое-то е царско и, въ тоя слу-чай, ний ги свѣтватъ да приѣматъ цар-ски-тъ прадета се со сѣщиятъ начинъ.

Обаче, прѣдмѣта-тъ на тия царски и-радета нѣма никаква свръска, нѣма ни-какво сношеніе съ длѣжности-тъ кои-то ся приписани на единъ подданикъ. Съотечественици-тъ ни трѣба да от-личатъ царско-то отъ чуждото, да раз-дѣлятъ кесаревото отъ божіе-то. Про-чее, прѣдмѣта-тъ на тия ирадета е чисто и-просто божн, или по добръ е дяволски-защо-то фенеръ не е нищо друго освѣ-тъ адъ пѣленъ съ адски дяволи. Сѣкой знае, че тия ирадета ся касатъ за съ-биране-то на борчове, кои-то фенер-ска-тъ патриархия правила, или кои-то тя казва че има. Слѣдователно, като прѣд-мѣта-тъ имъ нѣма нищо полезно за цар-щина-тъ, като не ся касе ниго най мал-ко за интереса-тъ на царщина-тъ, то-сичко, кое-то тѣ съдържатъ, е изло-жено на отричаніе и на протестуваніе.

Да, Българи-тъ можатъ со сѣкако-право да откажатъ да изпълнятъ онова-кое-то е заповѣдано чрѣзъ тия ирадета и не ще бѣдѣтъ, прѣдъ очн-тъ по ц-арствителство никакъ виновни. Има още-повече: за да сж слѣдственни въ работи-тъ си, за да бѣдѣтъ съобразни съ на-чала-та кои-то до сега сж исповѣдва-ли и съ поведѣніе-то кое то сж държе-ли, за да сж сѣгласни со щеніе-то и съ желаніе-то на Ц. Правителство, тѣ сж длѣжни да направятъ това отказва-ніе, да изпълнятъ това протестуваніе. Това не направило, тѣ отъ една страна повредятъ интереси-тъ си, изгубватъ сичко кое-то сж до сега спечелили въ разстояніе на толко врѣме, отъ кога то-ся е захваналъ и слѣдва да ся прѣго-варя черковния-тъ въпросъ, ще идѣтъ противъ себе си и противъ начала-та си, и, кое-то е още по опасно, черко-вния-тъ въпросъ може да вѣзе въ лѣ-жовно положеніе, и даже, кой знае, да пропадне.

Като рѣшатъ да дадатъ на фенер-ска-тъ патриархия пари, за да плати-борчове-тъ си тѣ правятъ една първа

стъпка къмъ припознаваніе-то, и на нея-и на борчове-тъ кои-то тя ѣ направи-ла. А сѣкой знае че и едно-то и дру-го-то сж смѣрътъ за насъ и за интере-си-тъ ни и че народа-тъ ни е протес-тувалъ противъ едно-то какъ-то и противъ друго-то.

Трѣба, прочее, наши-тъ съотечестве-ници да протестуватъ противъ мѣрки-тъ кои-то фенеръ зима и ще земе за събиране-то на 6-тъхъ гроша, назна-чени да плащатъ дългове-тъ ѣ Тѣ по-мнатъ негли още, въ едно подобно об-стоятелство, какво направихъ българи-тъ ни въ Софія, Тулча, Руссе и на тол-ко други мѣста. Ний имамъ най голѣма-тъ и най дълбока-тъ почестъ, казахъ-тъ на мѣстни-тъ управители, къмъ цар-ски-тъ заповѣди и къмъ сичко кое-то е царско, ний извършваме сичко кое-то ни заповѣда Ц. Правителство, даже и съ-опасностъ на живота-тъ си, нѣ да да-демъ пари на фенерски-тъ владыци и да ги припознаемъ, ни е невъзможно.

Е добръ! примѣра-тъ е даденъ еди-нъ пѣтъ, пѣтъ-тъ отворенъ, и наши-тъ съотечественици на сѣкадѣ нѣматъ дру-го да направятъ, освѣтъ да го посѣл-доватъ. Тѣ трѣба да протестуватъ про-тивъ прикапвания-та кои-то имъ ся на-правятъ за да даватъ пари на фенеръ и въ сѣщо-то врѣме ще молѣтъ Ц. Пра-вителство да благоизволи да направи що-го такава една мѣрка да не ся испол-ня върху вѣрни-тъ подданици на Сул-тана-тъ и да не става тая причина на о-ще по голѣмо раздраженіе на народа-тъ противъ фенеръ.

Прѣста-тъ на Цариградски-тъ чорба-джи посѣгналъ и на Букорешъ; тѣ на-мѣрили по тамо послѣдователи и сподѣ-лители за злонамѣрені-тъ си намѣренія-върху народа-тъ и върху сичко кое-то може ся появи за да защити народното, до толко що-то Букорешка-тъ назива-ема община ся видѣла въ чудо за да издаде единъ манифестъ въ *Свѣтъникатъ*.

Казваме Букорешка община, защото-такъвъ подписъ има дописка-тъ отъ Бу-корешъ коя то прѣдставителскія-тъ вѣс-тникъ обнародва въ 28-тъ си брой. Нѣ-ний ся чудимъ какъ Букорешка-тъ об-щина — ако има такава — коя-то е съ-ставена отъ Ромѣни, Българи, Гърци, Нѣм-ци, Френци, Евреи, ипр., зима върху си да нише на *Свѣтъника-тъ* и то за бъл-гарски работи! Не вреди, като е Букорешка-тъ община подписана подъ до-писка-тъ, нека видимъ какво казва тѣ.

Тя натаква на *Българска-тъ Пчела*

за гдѣ-то гоняла прѣдставители-тъ и вѣс-тници-тъ, и, споредъ това, тѣпчала си-чко що е народно и обезчестявала Бъл-гари-тъ до край. Букорешка-тъ община е твърдъ много излѣгана, или по добръ, оня, кои-то тя слуша, я излѣгали твър-дѣ много и твърдѣ безчестно. *Пчела-тъ*, далечъ отъ да гони един-тъ и други-тъ и далечъ отъ да има това намѣреніе, не прави нищо друго освѣтъ да защи-щава народни-тъ интереси противъ сво-еволю-та имъ и избличава сичко кое-го показватъ дѣла-та имъ противно на-тия интереси.

Ний не разбирами, освѣтъ това, съ кой-начинъ ся обезчестяватъ Българи-тъ и ся тѣпчи сичко що е народно, като *Пче-ла-тъ* избличава ненародни-тъ дѣла на прѣдставители-тъ и като опровергава противонародни клонности на вѣстници-тъ. Като че прѣдставители-тъ и вѣстни-ци-тъ олицетворяватъ народа-тъ и ка-то че тѣ сж народа-тъ.

Ний не разумѣваме още какво сноше-ніе има *Турция* съ *Пчела-тъ* за да я прѣдставя букорешка-тъ община като мессія на тая послѣдния-тъ.

Букорешка-тъ община трепери отъ-страхъ да подкладе напишашки огнь. Ний треперимъ още повече отъ нея за подклаждане-то на такъвъ огнь или ка-къвъ да е былъ другъ подобенъ на не-го и за това, въ сичко-то врѣме на из-даване-то на *Пчела-тъ* една само цѣ-ль е была прѣдъ очн-тъ ни: придобы-ване то на народни-тъ ни правдини чрѣ-зъ постоянство-то на народа-тъ въ пѣ-тя-тъ гдѣ то е вѣзълъ отъ толко врѣ-ме. *Пчела-тъ* е това проповѣдала до се-га, тамо е прикапвала народа-тъ, това-ще проповѣда и тамо ще го прикапва.

Споредъ това букорешка-тъ община обявява че прѣстава вече да поддържа-ва *Пчела-тъ* и ся увѣрила изново че сѣкоя Пчела не вадѣла медъ. Ний не зна-емъ съ кой начинъ рѣчена-тъ община е поддържавала до сега тоя вѣстникъ та-да ся отрича днесъ. Знаемъ само чето я-листъ има тамо Българи абонати кои-то плащатъ за да четѣтъ, има още и ак-ціонери кои-то сж зѣли участіе въ ос-нованіе-то му; а незнаемъ нѣкоя общи-на, и особито букорешка-тъ, да е про-водила нѣкоя помощ за поддържаніе на *Пчела-тъ*. Това трѣба да е грѣшка; мо-же букорешка-тъ община да е дала о-тъ касса-тъ си нѣкаква помощ на учили-ще то си и за вѣстника-тъ си въ Букорешъ!

Макаръ Букорешка-тъ община да ка-зва противно-то, ний ще ѣ кажемъ, и сѣ-кой като насъ ще ѣ каже, че сѣкоя пчела,

на бъл. языкъ и даде прѣвъ опытъ за-Грамматика на ново-Българскій языкъ. 6) Габрово първъ пѣтъ видѣло правилно-то Европейско училище, въ кое-то ся приподаваше на ученици-тъ на матер-ний имъ языкъ. 7) Габрово напечатана свое издѣвѣніе първы-тъ учебны книж-ки, какъ-то: таблици, ч стописанія, Ка-тихисесъ и Грамматика; сички-тъ тия у-чебны книжки ся продаваха и на други-училища съ единъ умѣренъ цѣнь. 8) Габрово първъ пѣтъ приготви образова-нъ учитель, за да открие училище и да приподава въ него *Българскій языкъ*. 9) най важно то-сички оныя учители кои занимаватъ днесъ повече учительни-тъ мѣста, изучиха Ланкастеровъ та метода или въ Габровско-то училище или у Нео-фита и до сега тѣ пакъ усовѣршенству-ваха други новы учители. По това ва-жно обстоятелство, какъ можемъ да ка-

засякакъ ся е мѣжило да подкапа други-тъ градове и села за да отварятъ учи-лища, въ кое-то и усѣтъ, и дай Боже-тойзи усѣхъ да ся не спира.

Дотука за Габровско-то училище, от-дѣто захваща да ся распространява Взаимнаучителната метода, слѣдовател-но да ся вѣвеждатъ и други-по-горны науки повсѣдѣ въ Българіѣ.

А какъ е станало отсѣтъ, и що ся работило въ Габрово, или що ся ра-боти днесъ, това не можѣ обади сега-защо-то нѣмамъ никакви свѣдѣнія отъ-мѣ. Само знаемъ, че прѣзъ години си-бѣше ся расчюло, въ Габрово ся прави-одно голѣмо и чудесно училищно зданіе-нѣ това зданіе, както ми ся струва, не-ся доисправило, ниго имѣтъ Габровци-тъ на умъ да го доискарать! Послѣ знае-мъ, спорѣдъ завѣта на покойника В. Е. Априлова, че той е завѣщалъ доста го-

пари, и ще ли чѣе покойный Априловъ-отъ гроба да ся положи въ дѣйствиѣ-що-го е зарѣчалъ и писалъ самъ, си?-никой не знае! Най-сѣтъпъ знаемъ че-прѣди 3-4 години, кога-то учителству-ване въ Габрово Г. С. Бурмовъ, сѣги-стогисъ почюваше нѣщо за тамкашно-го училище, а сега, отнѣкое врѣмя на-самъ, като ся намира това велико Га-брово въ дълбоко мѣлченіе, намъ какво-ся пада? нищо друго освѣтъ да ся о-станемъ съ толкова!

Коприщенско училище.

Слѣдъ Габрово Взаимно-то училище-ся прѣнесе, отъ сѣщия Оца Неофита, въ Коприщица*), дѣто ся направи ед-

но доста обширно училищно зданіе, по-Взаимноучителн-тъ царѣдѣж (1836).

Отецъ Неофитъ е былъ (не зная-колко врѣмя) управитель на това учили-ще, отдѣто излязохъ нѣколко негови у-ченици, кои то ся разнеохъ и другадѣ, а нѣкои застѣпихъ мѣсто-то му въ Ко-прищица.

Първыи отъ тия ученици бѣше Г. Христо Пулековъ, кои-то учителствува-въ Коприщица послѣ учителя си Оца Неофита; слѣдъ него Нандилъ Геровъ и Йоакимъ Груевъ.

Това училище и до днесъ върви урѣ-дно и напѣдна въ сичко, за кое-то же-лаяхъ да опишѣхъ напостранно все що-ся е случило тамъ и кои ся благодѣ-тели-тъ и подкрѣпители на Коприщен-ско-то училище; нѣ като нѣмамъ осно-вны свѣдѣнія, ограничавъ ся да кажѣ-че Коприщеніе-тъ сж добры и учено-любиви хора, кои ся отличаватъ въ Плов-

*) Коприщица голѣмо село въ Пловдивско-то окръжнѣ, далечъ отъ града 16 часа, това село ся намира камъ западъ отъ Пловдивъ [Филибе], мѣжду най-высоки-

то е пчела бере и трѣба да бере медъ, то тоа има че брѣмбаритъ и трѣтари, ги въспиратъ по пѣкога, и затѣкува- или издѣатъ медъ-тъ имъ. И кой мо- каза че сѣщо-то не ся случва и съ- аша-тъ Пчела?

По-стари тѣ отъ насъ помнятъ още е имало едно врѣме, по кое-то въ Турско не е дохождало никакъ чужда стока отъ вѣтъ; по-предни-тъ хора сѣ носили шамъ-аладжи, маници и шко- ански сукна, а пакъ други-тъ самоче- ни аби и шеяци и на глави-тъ имъ ро- шави шапки абени; астаржийский зан- атъ е работилъ бѣли платна за ризи и други такива, и търговия ся е въртѣло само съ тѣя мѣстни рѣководѣля, нито по- анска книга е имало тогасъ въ самѣй Приградъ за продажъ. Потрѣбностъ-тъ пари-тъ, кой-то всѣкой человекъ чув- става та желеа да ги има, накаралъ- юни учени въ Европа та издирихъ срѣд- тво-то за добываніе-то имъ, кое-то срѣдство е работа-тъ, съ други думи да го рѣчѣмъ, гюнделици-тъ на работни- ци-тъ. Върху тѣзи основа за печалба са- направихъ въ Европа много зданія го- дѣми да работятъ въ тѣхъ само единъ видъ стока и да искарватъ отъ нея е- дно голѣмо количество, кои-то и нарѣ- кохъ фабрики. Ступани-тъ на тѣхъ фа- брики, за да спечелятъ повече, глѣдахъ всѣкой день да искарватъ повече стока съ по малко работници, за да отърва- ватъ гюнделици-тъ, и тѣй излѣзохъ на срѣдъ желѣзни-тъ чакраци и станове, кои-то и ся распространихъ отгоръ за малко врѣме, защо единъ такъвъ чѣкръ- гъ съ помощъ-тъ само на двама души неспридаше на день прѣжда колкото мо- жахъ другъ пакъ съ прости рацѣ да изработятъ 250 души работници, и тѣй фабрикантина-тъ печеляше дневна-тъ за- плата на 248 души работници. Когато работливи-тъ жители въ Турско хабѣр- ѣммахъ отъ тѣя работи, европѣйци-тъ все успѣвахъ и най паче Нѣмци тѣ, ко- ито построи хъ безчетни фабрики за раз- лични стоки и начнахъ да купуватъ мно- жество първобытни или сурови произ- веденія, какъ-то: памукъ, коприна, въл- на и други такива, кои-то исчерпвахъ най много отъ Турско. По него врѣме кога-то ставаше тойзи успѣхъ въ ин- дустрия-тъ появи хъ ся и вапори-тъ: ед- на нѣмска Компанія съ десетъ хиляди жѣлтици направи два малки вапори и ги- пушна да плаватъ по Дунава; друга е- дна пейн; другарка направи сѣщо-то по море-то. Работа-тъ на тѣя вапори бѣше да носятъ за потрѣба на устро- ни-тъ вече фабрики въ Нѣмско сурова стока и да изнасятъ на вѣтъ изработе- на-тъ, какъ-то го правятъ и до днесъ, тѣй на тѣя двѣ промѣни стоки ставахъ много продажби и търгувѣя тѣ като ся развиваше намирахъ ся и мнозина тър- говци ижници по вапори-тъ, та по то- зи начинъ можахъ нѣмска-тъ нѣмска тѣ Дунавска парапловна компанія какъ-то и морска-тъ да ся увеличатъ толкосъ мно- го, що-то първа-тъ има днесъ по Ду- нава безбройни корыта, та въ едно ра- стояніе отъ петъ-шестъ часа человекъ вижда по вече корыта нежели дини па- ки. За безпримѣрній тойзи успѣхъ на тѣя двѣ компаніи главна-тъ причина сѣ фабрики-тъ, съ друга рѣчь, развитие-то на индустрия-тъ. А най чудно-то е, че жители-тъ въ Турско намѣсто да съ- глѣдватъ вървежа на единъ такъвъ у- спѣхъ и да ся мѣчатъ да го послѣдо- ватъ, тѣ оставахъ равнодушни на вси- чко това докѣ въ Европа-тъ имъ дой- де полъ носъ на нѣмъ, го имахъ за по-

честъ да ся облачатъ съ дрѣхѣ нап- рѣвени отъ вѣтъ чужда стока, безъ да размисляватъ, че това е за тѣхна вѣрѣда. Мелко по малко нѣмски-тъ фа- брики посрѣдствомъ машини тѣ си сти- гнахъ на едно съвършенство, та надми- нахъ всѣчки-тъ занаятчи въ Турско и начнаха да искарватъ по хубава и по- ефтина сѣка стока, и тѣй потѣкохъ много занаяти въ Турско и споредъ тѣ- хъ испаднахъ и жители-тъ. Нови тър- говци наречени и до днесъ *Европа-туд- жарларъ* ся появи хъ да донасятъ за- продавъ вѣтъ чужда стока за по- рѣда на тѣхни-тъ рѣководѣля, които тър- говци цѣвятъ и прѣцѣвятъ въ тѣзи международна търговия какъ-то едно про- лѣтно цѣтѣ споредъ едно правило отъ политическа икономія, че *кой-то пове- че купува за навѣтръ нежели да про- дава за навѣтръ, той всѣкогашъ губи*.

Какъ-то вѣра-тъ и пародностъ-тъ сѣ моралино-то съвързаніе на единъ наро- дъ, тѣй пакъ търговия-тъ е веществен- но-то му съвързаніе; человекѣ тѣ по- срѣдствомъ търговия-тъ ся узнаватъ по добръ, разговарятъ ся по често и о- тѣ най далѣчни мѣста и ставатъ по гѣ- си пріатели. Рѣка Дунавъ ако и да от- дѣля географически една часть отъ Бѣл- гарі-тъ, нѣ тѣ никогашъ не сѣ забра- вили свои-тъ събрѣтия по вѣра и народ- ностъ; ако тѣ и да бѣхъ по благопо- лучни, че намѣрѣхъ мѣста съ по разви- та търговия и можахъ да ся убогатятъ по лесно въ разстояніе на малко врѣме; най първи-тъ книги за народно образова- ніе сѣ издадени съ помощъ-тъ на Вла- хо-Богдански-тъ Бѣлгари; тѣ ся показахъ по благосклонни и къмъ парапловно-то съдружество *Провидиѣ*, та прѣйхъ го- лѣмо участіе въ него; тѣ вѣрваме щѣтъ подкрѣпятъ и *компанія за памучни фа- брики въ Пловдивъ*, кой-то вижда ся, о- твара новъ изворъ за печалба въ на- ше-то отечество и ни показва новъ жи- вотъ къмъ образование. Ако въ наше-то отечество и да ся вижда нужда-тъ за просвѣщеніе и образование, обаче не по- малка е тя и за негово-то убогатаване а срѣдство за убогатаване сѣ на дне- шно врѣме съдружества-та, кои-то сѣ- струпали толкосъ богатство въ Евро- па, направилихъ толкосъ вапори по во- дѣ тѣ, съзидили толкосъ желѣзни пѣтища по земя-тъ, издаватъ толкосъ вѣстници по градове-тъ, едни пѣща сѣ кои-то Евро- пейци-тъ иматъ правда да ся гордѣятъ и голѣмятъ прѣдъ насъ.

Ето, споредъ *Свѣтника-тъ* прѣ- вода-тъ на рапорта-тъ кого-то фенер- ско-то събрѣние подаю на Ц. Пра- вительство;

Главното събрѣние, което ся свика въ патриаршіята отъ Негово Св. вселенскій патриархъ, съ одобрѣние отъ Високѣтъ Пор- тѣ зрѣло размисли въ засѣданията си отъ 21 Февруарій, отъ 12 Априлїй, отъ 17, отъ 22 и отъ 29 Майй, отъ 5 и отъ 2 Юнїй на сегашни хъ 1894 години, врѣхъ осемтъ прѣ- ложения, прѣдставени въ имѣето на Бѣл- гаретѣ.

И отиърво то забѣлжи, чѣ единъ Хат- си-Шерифъ издаденъ въ мѣсѣцъ Рамазанъ по 1277 лѣто, потвърди въ имѣето на Негово И- величество Султанетъ петнайсетъ членове (точки), наредени отъ голѣмїи сѣнодъ, кой- то ся държѣ подъ прѣдсѣдателството на че- лиретъ вѣсточни патриарси за да ся рѣшѣтъ различни въпроси, относително до бѣлгар- скитъ населенія, турени подъ властѣ на вселенскїи патриархъ. Послѣ него обѣрна вниманіе върху различни глави на дѣйстви- ющїи уставъ, въ който ся е имало подъ ви- дѣ да ся осмѣществятъ за сички епархїи на вселенскїи прѣстола роспорѣждания, кои-то понапрѣдъ ся бѣхъ издали само за Бѣл- гаретѣ съ горѣреченїи хъ *Ферманъ* чѣ *кой-*

то нѣкои части останѣха неиспѣлнени само по- слѣдствіе на съпротивленїя, за които Висо- ката Порта не е безъ извѣстіе.

Като дойде до разглѣжданїето на осемъ- тѣ прѣдложения, прѣдставени въ имѣето на Бѣлгаретѣ, събрѣнието сѣ скръбъ забѣлжи- исключителнїи хъ духъ, който господствува въ тѣхъ. То прѣтегли искрѣнно и безпрѣстра- стно оплакванїята, които ся турѣтъ за под- крепленїе на извѣстнїи стремленїя и то е на- мѣтнїе, чѣ нѣкои нествѣршенства по управ- ители хъ вѣтъ на цѣрквѣтъ, за които трѣ- бва да ся възложи вина на обстоятелствата и на нѣкои лица, нествѣршенства, на които исправанїето ся дѣри неослабно, никакъ не о- правдаватъ еднѣ системѣ на племенно про- тиводѣйствїе, на който пагубни хъ за наро- донаселенїята послѣдствїя ше ползуватъ сѣно- мащина души. Срѣщу обвиненїята, на които ся даде отгласъ, събрѣнието противопоста- сѣ довѣренностъ почитанїето което сѣ всѣ- кога питали въ сѣрдцата си къмъ този свѣ- тїи вселенскїи прѣстола всички хъ правосла- вни народонаселенїя, турени подъ славнїи хъ скипетръ на Негово Величество, а такожде и- писмата, испратени за свѣдѣтелство на прѣ- данностъ отъ по многото бѣлгарски области, и именито писмото, което ся званично вручи на патриаршіята и на главногѣ събрѣнието отъ 1859 л. съ подписѣтъ на *прѣдставителитъ отъ Боснїй и отъ Бѣлгарїй* и въ което всяко различїе на племя при избранїето на- епископїи е наречено неправедно и мѣта- телно.

Като ся зе подрѣбно да разискува всѣ- ко отъ осемтъ прѣдложения и като глѣда- ше онова което ся отнася до владѣщїи хъ за- плати като вече уредено, събрѣнието разиска 3, 4 и 5-то прѣдложения относителни до «у- чрежденїето на единъ смѣсеннїи бѣлгарски съ- вѣтъ, който свѣтъ да разглѣжда всички хъ нецѣрквени дѣла на бѣлгарскїи народъ, да прѣдстави на Правительството прошенїя за- каикито и да е работи и да дѣйствува по- дѣ прѣдсѣдателството на единъ бѣлгарскїи «митрополитъ, когото да има право да сва- дѣла само реченїи хъ свѣтъ». Събрѣнието п- сказа мнѣніе, чѣ тови прѣдложенїе, така и- зразенно, ся прѣдставя подъ еднѣ съвършен- но неприложимъ формѣ. Сегашнїи хъ смѣсен- нїи свѣтъ ся съставя отъ членове, които ся- земѣтъ отъ православнїи хъ жигѣли на столи- цѣтъ; избранїето имъ става по еибрїи хъ бе- зъ различїе на племя или на языкъ, и въ кру- гѣтъ на длѣжностнїи хъ, които му сѣ ясно прѣ- доставени, свѣтъ хъ дѣйствува независимо отъ всѣкъ мисѣлъ за народностъ. Напротивъ горѣказаннїи хъ прѣдложенїя искатъ да ся на- прави единъ свѣтъ съ длѣжности и правди- ни исклѣчително народни и които да ся про- стирѣтъ врѣхъ всичко бѣлгарско племя ра- спрѣснѣта по имперїи хъ. Ако тоа искане бѣше безъ отношенїе къмъ цѣрквѣтъ, ако свѣтъ хъ, за който е рѣчь, нѣмаше да ся съставя отъ духовни и мѣрски членове, ако не се назначаваше еше да работи подъ над- зорѣтъ на еднѣ бѣлгарскїи цѣрквени хъ властѣ, гуренъ до онѣи хъ кой-то отъ вѣкове насамъ има цариградскїи хъ патриархъ и зависѣтъ само отъ- неи хъ сѣ, съ еднѣ думѣ, ако реченїи хъ свѣ- вѣтъ нѣмаше цѣрквенъ характеръ нито по- правдиннїи хъ и длѣжностнїи хъ сѣ чѣ по съста- вѣтъ сѣ, тогава учрежденїето на еднѣ прѣд- ставителнїи хъ свѣтъ за бѣлгарското племя щѣ- ше да има чисто политическо значенїе, и съ- бранїето тогава щѣше да полѣде мнѣніе, чѣ прѣсането или отхвърлането на подобно и- скане зависи само отъ добратъ волѣ на И- мператорското Правительство, което може въ- мѣдростѣ хъ ся да подари на различнїи хъ на- селенїя въ имперїи хъ правдини за политиче- ско и общо прѣдставителство, като намѣри- това за благовременно. Но патриаршїята не- може да допусти искането да засѣдаватъ въ свѣтъ хъ, за крїто е рѣчь, членове прина- дѣжащи до епископството, подъ прѣдсѣда- телството на еднѣ архїепископъ. Такова и- скане е очевидно противно на правилата на цѣрквѣтъ, които не допрошѣватъ да дѣй- ствувѣтъ свѣрѣженно на еднѣ и сѣщото мѣ- сто двѣ цѣрквени власти независими една- отъ друга и обаче тождествени по догѣ- тѣ. Въ нашѣ хъ цѣрквѣ е еднѣ припознато- нѣ начало, чѣ властѣ на еднѣ епархїаленъ е- пископъ ся простира врѣхъ всички хъ право- славни, които ся намиратъ въ епархїи хъ му, кѣмъ какѣто племя и да ся отнасятъ и то- гавѣ даже когато бѣ зависѣли отъ други прѣстоли независими въ цѣрквено отношенїе, и тоа сѣ правила, които сѣ високо прогла- сени въ бератнїи хъ, дадени отъ Император-

ското Правительство еше отъ стари врѣмена. Като остави по тѣзи причини на стѣр- ни хъ 3, 4, и 5 тѣ точки, събрѣнието ся зане- сѣ прѣдложенията, които ся отнасятъ до и- збранїето на патриархѣтъ и на епископїи хъ и до съставленїето на св. сѣнодъ.

Относително до тѣзи дѣрнїи хъ точки, събрѣнието, за причини, които патриархъ има- веке случай да изложи на Високѣтъ Портѣ на много пѣти, глѣда раздѣленїето на сѣно- далнїи хъ столове помежду шестъ бѣлгарски епископи и шестъ грѣцки, като мѣрѣка не- праведнѣ и противоканоническѣ. Отъ другѣ стѣрнѣ, мисѣльта споредъ който епископїи хъ да засѣдаватъ въ сѣнодѣтъ толкова врѣме колкото е прилично споредъ размѣратъ на на- селенїето на всѣкъ епархїи хъ, ше мнѣе за сѣ- дно нововведенїе не само прѣдъ очнїи хъ на православи хъ цѣрквѣ, което е вѣрна нази- телница на древнїи хъ постановленїя, но даже и прѣдъ очнїи хъ на другнїи хъ христіански цѣр- кви. Такова еднѣ начертанїе мѣчно еше мо- жѣще ся тури въ дѣйствиѣ по причини хъ на- епископїи хъ измѣненїе на числото въ насе- ленїята и ся вижда нествѣршенно сѣ вѣрон- сповѣднїи хъ духъ на съставленїето на св. сѣнодъ. Като зедемъ, наистинѣ хъ, подъ видъ само начинѣтъ на съставленїето на събрѣни- я, които сѣ чисто политическо и человекъ- ческо учреждение, нигдѣ не ся вижда да ся съединѣва правданата за досмѣртно участво- ванїе въ тѣя установени хъ тѣла сѣ началото за- еднѣ съразмѣрно съ населенїето прѣдстави- телство.

Безсмѣнността въ чинѣтъ (не е потрѣ- бно да ся забѣлжи, чѣ рѣкоположенїето на епископїи хъ ся дава за до смѣртъ) вода не- обходимо въ този случай безусловно равен- ство по правдиннїи хъ.

Събрѣнието не може прочее да стори дру- го по добро нѣщо отъ да постоянствува врѣ- хъ мисѣлтѣ да ся викатъ всички хъ членове на епископството да засѣдаватъ въ сѣнодѣ- тѣ еднѣ слѣдъ другнїи хъ въ разстояніе на ед- но врѣмѣ, което да е за всѣкого еднѣко и което да е прѣдварително опрѣдѣлено. Ако уставѣтъ за свикането, по който ся върви- сега, има нѣщо недостаточно то е лесно да ся оправи чрезъ раздѣленїето на всички хъ прѣстоли, които зависѣтъ отъ патриаршіи хъ- тѣ, на шестъ отдѣла, отъ които всѣкъ да съдѣржи четото число прѣстоли, или чрезъ- въздигнуването на нѣкои епископи, които и- мѣтъ значително население, въ степенѣтъ на архїепископи, врѣхъ основа отъ прѣдложе- ннїи хъ шестъ отдѣла.

Колкото ся касае до прѣдложенията по- дѣ брой 6 и 7, относителни до постановленїе- то на епископїи хъ, на които начинѣтъ на из- бранїето е была единственната точка за ра- зискване еше отънапрѣдъ, събрѣнието до- пуша, като съобразно съ свѣтитѣ правила на цѣрквѣтъ и сѣ управителнїи хъ и постановле- нїя, онова што изработи за този прѣдмѣтъ смѣсенната комисія и което е изразено така: «Рѣши ся чѣ ше ся дѣржи еднѣ каталогъ, на който ше бѣдѣтъ записани лицата, които сѣ прѣдложени за избираеми и които ше и- мѣтъ всички хъ поискани отъ уставѣтъ ка- чества и ше ся издѣржѣли испитанїята кои- то той прѣдписва. Ше бѣдѣтъ записани въ каталогѣтъ онѣзи лица, които епископїи хъ или мѣрски хъ ше прѣдложатъ, като избираеми, съобразно съ уставѣтъ.

«Когато ся опразни еднѣ прѣстола, ше ся прѣдпочитѣтъ за въ каноническѣ хъ кан- дидатурѣ онѣзи, които сѣ прѣдложени за въ каталогѣтъ отъ епархїи хъ на този прѣ- стола. Ако таквизи ся не намиратъ въ ка- талогѣтъ, прѣдпочтенїето ше ся отдаде на онѣзи, които сѣ прѣдложени отъ съседни- нїи хъ епархїи отомежду най способни хъ, и най- добръ опознатѣ хъ съ правнїи хъ, съ обичаи хъ и сѣ измытъ на опразненнѣ хъ епархїи хъ. «Реченнїи хъ каталогъ ше ся намира всѣкога при свѣтитѣ сѣнодъ за да га упо- трѣбѣва».

Понеже въ 7-гѣ хъ точки ся говори еше чѣ за напредъ трѣбѣва свободно да ся упо- трѣбѣва по цѣрквнїи хъ славенскїи хъ языкъ и по- училищата бѣлгарскїи хъ, събрѣнието придоби- потрѣбннїи хъ свѣдѣния за този прѣдмѣтъ и то- може да изрази убѣжденїе, че никакво прѣ- нитѣ отъ този родъ не е ставало въ прѣ- минѣлото врѣмѣ и чѣ и за напредъ патриар- шїята не ше да търпи отъ тѣзи стѣрнѣ ни- какво захващане на чуждогѣ.

Като дойде най послѣ до прѣдложението относително до избранїето на патриархѣтъ, събрѣнието, кога зе во вниманїе, чѣ има въ дѣйстви хъ уставнїи хъ распорѣждания за прѣ-

дмѣтъ, подгвѣрдени отъ Императорското Правителство, помисли, чи е длжно да си държи за формата на избраніето, прѣписаніи отъ уставитѣ, съ слѣдующитѣ само измѣненія, които могатъ да удовлетвориѣтъ съчинителитѣ на прѣдложеніето безъ да оставятъ обаче да си докачи началото, спорѣдъ което не се допуша никакво племенно различіе въ пазвѣтъ на цѣрковитѣ.

1. „Що се касае до числото на мірски-тѣ членове, които ще се викаѣтъ отъ помежду жителитѣ на столицѣтъ спорѣдъ дѣйстви-щитѣ уставы, да земѣтъ участіе въ събра-ніето, което ще да избира патриархѣтъ, съ-браніето пріе да си викаѣтъ освѣтъ опрѣ-дѣленитѣ отъ уставитѣ членове, еще отъ помежду епитропитѣ на цариградскѣтъ цѣр-кви, епитропитѣ на патриаршескѣтъ цѣркви, епитропитѣ на цѣркви св. Стефана, на Би-латъ, епитропитѣ на цѣркви св. Богоро-дица, на Бейоглу, епитропитѣ на цѣркви св. Димитрія, на Тагавѣ и епитропитѣ на цѣркви св. Архангелъ, на Арнаут-кѣй.

2. „Относително до числото на мірскитѣ прѣдставители, които ще се проваждатъ отъ областитѣ за въ събраніето, гдѣто ще из-бира патриархѣтъ, събраніето пріема: намѣ-сто двайсетѣ и осемъ прѣдставители на епархіитѣ, опрѣдѣлени отъ уставитѣ, ще си викаѣтъ отъ с га педесетъ и осемъ, събра-но съ распорѣжданіята, които се направи-ха и допуштаха отъ българскитѣ членове (на смѣснитѣ комисіи).

„По всичкитѣ други точки събраніето, спорѣдъ както се рече по горѣ, допуша и остава безъ измѣненіе прѣдписаніята на дѣй-ствующитѣ уставы.

Забѣлжителіе. Педесетѣ и осемъ прѣд-ставители на поменутитѣ области ще се о-прѣдѣлятъ отъ слѣдующитѣ окружности: отъ Кесаріѣ и отъ Ангирѣ, отъ Ефесѣ, отъ И-ракліѣ, отъ Спиритѣ и Галогора, отъ Ки-зикъ и Превонисѣ, отъ Никомидіѣ, отъ Бру-са и Никеѣ, отъ Халкидонѣ, отъ Деркосѣ, отъ Содиѣ и Касандриѣ отъ Беріѣ, отъ Си-самѣ и Гревана, отъ Търново, отъ Едрене, отъ Амасіѣ и Неокесаріѣ, отъ Янинѣ и Ар-та, отъ Димитико и Дитиѣ, отъ Пелагоніѣ, отъ Димитриѣ и Ферсѣ, отъ Иконіѣ, отъ Водинѣ, отъ Могленѣ, отъ Босилѣ отъ Кан-діѣ Трапозундѣ, и Халдеѣ, отъ Лери-ста и Еласонѣ, отъ Пловдивѣ, отъ Нисси-діѣ отъ островитѣ Родосѣ, Ко и Карпатосѣ, отъ Сересѣ, отъ Драмѣ, отъ Измирѣ и Фи-липолиѣ отъ Метекіѣ и Метилиѣ, отъ Ме-ленѣ, отъ Прѣвѣ, отъ Дебри, отъ Маро-ниѣ съ Елесеѣ и Исаѣ, отъ Лемносѣ и Им-брестѣ, отъ Хио, отъ Визѣ и Созополѣ, отъ Видинѣ, отъ Силистрѣ, отъ Шумѣ, отъ Вр-на, отъ Касторіѣ, отъ Сепѣ, отъ Бѣл-градѣ съ Бореѣ и Дурацѣ, отъ Месаміѣ и Анхалѣ, отъ Архиполѣ и Погоніѣ, отъ Нишѣ, отъ Скопѣ, отъ Велесѣ, отъ Ери-гованѣ, отъ Кюстендилѣ, отъ Сякоковѣ, отъ Зворникѣ, отъ Ресна и Прирѣ, отъ Ниро-тъ и отъ Струмиѣ.

Такавъ си относително до прѣдложені-та, прѣдставени въ нѣмъ на Българетѣ, рѣшеніята които едопуша пріе събрані-ето, по чувство на дълбоко убѣжденіе и слѣ-дъ зрѣло размисленіе, врѣхъ основаніе отъ свѣтѣтъ правила на православнитѣ цѣркви и отъ привилегіитѣ и правдинѣ на всел-скіитѣ прѣстоли, които Императорското Пра-вителство е потвърдило и покровителство-вало отъ стара врѣмена.

Остава на попеченіе на Негово Свѣтъ-шество вселенскіитѣ патриархъ да съблуди на Императорското Правителство това що прѣд-шествува.

Прочитани въ Свѣтъника-тъ.

„Его прѣводѣтъ наединѣтъ отъ ферманитѣ, които се вручиха на двамата ни священноначальници.

„Къмъ Н. Пр. Тефикѣ нашѣ; па-граждениитѣ съ орденитѣ Османіе и Меджиліе отъ 1 класъ.

(Слѣдъ обикновенитѣ формули).

„Да Ви е знайно, чи понеже е-дно отъ българскитѣ священни ли-ца Иларіонѣ, който за винѣтъ си прѣди нѣколко врѣмѣ бѣше се зато-чилъ и ограничилъ въ Брусѣ, по

„Моѣ славнѣ заповѣдѣ, подаде жал-бѣ въ коѣто се оплаква, чи постра-далъ въ мѣстото на заточеніето си и проси изливаніето на Нашѣтъ ми-лостъ за опрощеніе и освобожде-ніе, и понеже се видѣ достаточнѣ и наказаніето му спорѣдъ врѣмѣто на заточеніето му, за това по ми-лостъ се издаде Моето високо-благоволеніе за упрошеніето и о-свобожденіето му; и слѣдователно излѣзе високіитѣ Ми царскіѣ фер-манѣ който пролива милостъ.

„А ты горѣреченіи управителю да повѣрзашъ да го имашъ осво-боденъ отъ заточеніето и да го о-ставишъ свободенъ.

„Тѣй да знаешъ; на мойтъ цар-скъ знакъ да дадешъ повѣреніе.

„Писано въ свѣрпакѣтъ на мѣ-сяцѣтъ Ресюль-Ахирѣ на лѣтъ 1281.

„Ферманитѣ, който се вручи на Н. Прѣосв. Г-на Авксентіѣ, е тождественъ съ горніи. Различіето помежду тѣхъ два фермана е само въ имената.

Вратца, Октомврия 5.

На 8 ий отъ миналіѣ-тъ стана въ градо ни испытаніе въ главно-то ужъ училище при Цѣрквѣ-тъ Св. Спасѣ. До сега още ако п да ожидаваме да го видимъ описано въ нѣкой вѣстникъ не-ся испълни желаніе-то ни. Съ настоя-ще-то си азъ прѣдпримамъ не да Вы описвамъ испытаніе-то, нъ да вы дамъ колко то ми позволяватъ силы-ты нѣкоп подробности врѣху рѣчено-то училище. за да ги съобщите на читатели-ты си, ако ги намирате приличны за това, ка-то вы явѣ, че училища-та ни отъ не-колко години, като бѣхъ съвършено изгубени, слава Богу, отъ прѣди три години, като възхожъ подъ управленіе-то на Г-на Симеона Под-Балканскаго, дойдохъ за години въ пѣлно въвршен-ство и отъ тогѣна на самъ си осявѣ-се на това мѣсто. Тамъ се прѣдава Бѣл-гарскѣ (Симеоновскѣ) Грамматикѣ до гла-гола, числителница до дѣленіе съ про-сти числа, простое прочитаніе, па и дру-ги науки има, что се прѣдаватъ и като свѣрше нѣкой ученикъ тоя курсѣ, роди-тели ти му по свѣта отъ гл директо-ръ Г-на С. го даватъ да изучи и зна-ятъ. Това е образованіе-то на наши-тъ младежи!

Нашіи градѣ е въ стояніе да докара училища-та си въ по-добъръ рядѣ, нъ несъгласіе-то между чорбаджи-ты и ка-прици-ты имъ, не имъ позволяватъ да обърнатъ вниманіе-то си, ако не къмъ други общественны работы, то понекъ-мъ училище-то, нъ сѣ го прѣдали въ разположеніе-то на единъ невежа, кой-то учи дѣца-та само на талимъ (какъ да върватъ), а за наукѣ даше Господѣ

Кога си напери и патруфи, па се раз-шири пѣзъ училище то, да го види нѣкой ще си помисли че е свѣршилъ курсѣ на науки-ты си въ най първыи-тъ универ-ситетѣ на свѣта, а ако го запита за най-просто нѣчто отъ землеописаніе, чеши си по брѣдѣ-тъ, събрѣва концы-ты и хване да си извивява, че го боли гла-ва, та не е въ состояніе да размисли за отговора. Азъ съмъ обходилъ много мѣста, нъ нигдѣ не съмъ сѣсѣсѣвалъ такѣвъ като него. Онъ така а умалѣ

съ лѣжи-ты си нѣкои отъ чорбаджи-ты, что-то му се кланятъ като на Аполона. Огистинѣ, Г-не, мажнѣ нѣчто е да глѣда чловѣкъ да се злоупотрѣбѣва и тѣпчи свѣто-то учителско званіе отъ та-кѣва, а най выше въ такѣва мѣста, ка-то въ Вратца, гдѣ-то можемъ да мисли-мъ, че ужъ има хора, кои-то сѣ ходили по други мѣста, та сѣ видѣли, что пра-вать други-ты хора.

Научяваме ся, че некои неговни пріѣ-тели, училищни недоброжелатели, които освѣтъ, что не жалѣтъ парицы-ты, что имъ зима на вѣтѣръ, нъ още п златно-го врѣмѣ на челядѣ-тъ си, имали намѣ-реніе сега по Димитровъ депѣ, кога-то му е годна-та да го цѣпѣтъ пакъ, за-то то пмъ ся е обѣщѣлъ види ся и се-га да ги дари съ нѣчто, както ги бѣ-дѣрилъ по едно каче рыбѣ марнатѣ ко-га ся вѣжжѣ най най напѣдѣ. Това а-ко свѣршатъ ще турѣтъ и калѣкъ на дѣ-ла-та си. Вратца е честита съ такѣва недоброжелатели п съ такѣвъ глѣбоко-у-ченъ професорѣ отъ два-та края въ срѣдѣ-тъ. Да Живѣе! Да ся слави! Зи-найге Българе примѣръ отъ Вратца, а-ко искате да напѣднете и да вы по-спори.

Днесъ утрѣ ся очакѣватъ Видинскіѣтъ ваша заедно съ тамкашии Митрополитѣ кои-то сѣ днесъ въ Ловечѣ. Намѣреніе-то на Н. Прѣвѣсходителство не ни е познато, нъ на митрополита вѣрѣвамъ е опоза, кое-то на всякой фанатикѣ, Какво-то ся случи послѣ ще ви явѣ.

Намирами въ Свѣтъника-тъ

—Прочитани въ Курріе д'Ори-анѣ:

„Нѣй казахми послѣднѣ, чи грѣка-та патриаршіѣ ще да земе нови мѣрки противъ двамата български епископи, прѣосв. Иларіона и прѣс. Авксентіѣ. Се-га ся научаваме, чи патриаршіѣта не ся задоволила отъ задѣленіето зего отъ двамата тѣ епископи да не изврѣшѣ-тъ тука никакѣвъ цѣрковнѣ службѣ: тѣ издѣйствѣвала еще отъ Високѣтъ Пор-ѣтъ да ся отдалѣжѣтъ и отъ Балатѣ, гдѣ-то ся намира българскіитѣ митохѣ.

„Виднѣя, чи патриаршіѣта не ще да ся спре на тѣя строги мѣрки противъ Българетѣ Въ едно засѣданіе на спѣ-дѣтъ, което е было дѣржѣно миналѣтъ седмицѣ, было рѣшено, казѣтъ, да ся затвори метохѣтъ и да ся испраги не-посрѣдственно слѣдъ това на заточеніе-вскіи епископѣ, понѣ и діаконѣ, който бы не отишѣлъ да ся покори.

„Тайната цѣль на тѣзи строгости, е, увѣрѣватъ ны, да накаратъ българскіитѣ народѣ да плати частѣтъ отъ патриар-шіѣскитѣ дългове, коѣто му ся пада.

„Прѣдприятіето ни ся показѣва мѣч-но. . . .

Истина, чи слухѣ за затварянето на българскѣтъ, тука цѣрквѣ ся разнесѣ тѣзи дни, по той толкозъ малко обез-покон Българетѣ, колкото и прѣди три години и половина, кога-то слѣдъ зато-ченіето на народнитѣ ни священно-начальници, патриаршіѣта бѣше ся исти-ски опѣтала да тури подобѣжъ мѣрѣ въ дѣйствіе. Ако тогава патриаршіѣта не усѣдѣ да достигне онова щото мислѣше, толкозъ по мажнѣ е да испълни мислѣ-тъ си сега, кога-то вече неичко ся тру-па като знакъ за ближното свѣршване на въпросѣтъ.

—Ишижѣтъ отъ Бѣлградѣ до Жу-наль Константинополь:

„Тука ся говори за нѣкое волнѣ-въ Ериеговинѣ, но не вѣрѣвамъ да ту-гѣ въ опасностъ общото спокойствіе, сприты, които еще сѣществѣватъ въ тѣхъ областѣ. Знаете, чи по силѣтъ е-дно спогожденіе, което стана прѣди нѣ-кое время помежду Н. В. Омерѣ паши и христіанскитѣ поколения на тѣхъ о-бласть, на тѣя пѣследнитѣ ся даде по-чти пѣлно ябшично самоуправленіе: сѣтѣпи имъ ся свобода да ся избира-сами старшинитѣ, да събирѣтъ сами до-ноциты, които имѣтъ да плащѣтъ Императорското Правителство, и най-п-сле да си ся управляватъ сами. Упр-вительтѣ на областѣтъ остана само в-ененнѣ начальникѣ. Виждате, чи Ери-еговинцитѣ ся наслаждаватъ съ доста-широки привилегіи. Ако прочее ся-вѣтъ некои роптанія тѣ сѣ работа на малцина, които сѣ заблудени отъ лѣ-жливи раскази и немѣтъ никакво понѣ-гіе за истинното състояніе на вещи-Многото желѣтъ спокойствіето, зашто-то смущеніята доста направила стра-нѣтъ да тегли.

„Уверѣватъ, чи Лука Вулкаловичѣ все въ коринты, които покривѣтъ пла-нинѣта на Бѣлѣ-Горѣ. Всичкитѣ мислѣтъ, чи той ся е захвалѣлъ, по соб-ствениѣ неговѣ погрѣшкѣ, въ едно край-не опасно положеніе и чи скоро ще ся припуди да иска милостъ отъ Импера-торското Правителство.

„Отъ едно прѣбройване, което ста-на въ 1863 л. излѣзва, чи населеніето на Сърбиѣ е 1,108,668 жители, отъ които 571,646 сѣ мажѣ, а 537,022 жени.

—Има три и по вече седмици, отка-къ е дошѣлъ тука бройтѣ на Бѣлгар-скѣтъ Пчелѣ, въ коѣго редакторѣтъ й пыта вѣстникѣ Турциѣ да му ка-же, гдѣ е той рекѣлъ, спорѣдъ какѣво-утвѣрждава този послѣднѣи вѣстникѣ чи Свѣтъникѣтъ е мисковскіи ор-ганѣ; по Турциѣ и до сеги не му ся отговори. Ако санбенедегскіитѣ листѣ може да ся отговори на това пытаніе, зашто мѣлчи? ако пакъ ни може, не е-ли това явѣтъ знакъ, за малкѣтъ му до-бросовѣстность?

ПОСЛѣДНИ НОВИНИ.

Г. де Рехбергѣ, министѣръ на иностр-ниѣтъ дѣла въ Австріѣ, си далѣ официѣлно оставка-тъ и ся намѣстѣлъ съ конта Мен-дорфа Пуили.

Трактагѣ-тъ за мирѣ спорѣдъ послѣднѣи-тъ извѣстіѣ, трѣба да ся е подпѣсѣлъ прѣди осѣмъ дни.

Гарибалди проводѣлъ до единѣ италіѣскѣ вѣстникѣ *Диритто* слѣдующо-то писмо:

„Капрера, 10/12 Октомврия. —Че нѣкои виновати искѣтъ да намѣрѣтъ сѣзѣктѣни-ци, работѣ-тъ е тѣрдѣ естѣвенна; нъ да мѣх потопѣтъ въ калѣ-тъ на хора-та които оскверниѣхъ Италіѣ чрѣзъ конвенція-тъ отъ 15 Септемврия, не ся надѣвахъ на това. Съ Бонапарта, сама-тъ конвенція е тѣзи: да исчистѣтъ отечѣство-то си отъ присѣстѣни-то му, не въ двѣ години, нъ въ два часа.“

„Гарибалди.“

Прѣзъ тѣя дни видѣхми отпечатѣ-ны нѣколко карты отъ издаѣаемѣи у-чебенѣ Атласѣ отъ Хр. Данова въ Вѣнѣ. По тѣя карты видимъ, какѣво-това издаѣніе ще бѣде за всегда пър-во-то и пѣй-свѣршенно отъ подове-нѣтъ родѣ учебницѣ у насъ; зашто се прѣведи на языка ни отъ анѣ-ново-то и свѣршенно издаѣніе, кое-то сега наскоро е съставѣно отъ първыи гео-графѣ на цѣмскіи имѣи.